

2. Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklan 1 kohdan rikkominen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen

- Tässä kohtaa kantajat väittävät, että soveltamalla asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdassa säädettyä uusille tuille tarkoitettua menettelyä asetuksen N:o 659/1999 17–19 artiklassa säädetyn voimassa oleville tuille tarkoitetun menettelyn sijasta tarkistaakseen alustavan arvionsa, jonka mukaan EEG:ssä säädetään tuesta, komissio ei ole noudattanut SEUT 108 artiklan 1 kohtaa eikä oikeusvarmuuden periaatetta. Tältä osin kantajat esittävät erityisesti, että 22.5.2002 annetulla päätöksellä komissio ei luokitellut vuoden 2000 EEG:tä SEUT 107 artiklan 1 kohdan tarkoittamaksi tueksi, koska siinä ei säädetty valtion varojen siirrosta. Verrattuna 22.5.2002 annettuun komission päätökseen muutokset vuoden 2000 EEG:n ja vuoden 2012 EEG:n välillä eivät olleet olennaisia. Komissio olisi näin ollen voinut vedota komission muuttuneeseen oikeudelliseen tulkintaan SEUT 108 artiklan 1 kohdan mukaisessa menettelyssä aiheuttamatta kantajille kustannuksia.

3. Kolmas kanneperuste: perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkominen ja loukkaus, joka kohdistuu oikeuteen tulla kuulluksi

- Lisäksi kantajat väittävät, että vastaaja on antanut riidanalaisen päätöksen antamatta kantajille ensin mahdollisuutta ottaa siihen kantaa.

(¹) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 30.4.2014 – Flachglas Torgau ym. v. komissio

(Asia T-276/14)

(2014/C 223/34)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantajat: Flachglas Torgau GmbH (Torgau, Saksa), Saint-Gobain Isover G+H AG (Ludwigshafen am Rhein, Saksa) ja Saint-Gobain Oberland AG (Bad Wurzach, Saksa) (*edustajat:* asianajajat S. Altenschmidt ja H. Janssen)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantajat vaativat unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen asiassa valtioneuvoston tukien SA.33995 (2013/C) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantajat vetoavat kolmeen kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan rikkominen

- Kantajat väittävät, että riidanalainen päätös rikkoo SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, koska uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädetty EEG-lisämaksu ja erityinen tasausjärjestely eivät olleet jäsenvaltion myöntämiä taikka valtion varoista myönnettyjä tukia. Kaikki näiden toimenpiteiden luokittelun kannalta merkitykselliset tosiseikat selvitettiin komission ja Saksan liittotasavallan välisessä oikeudenkäyntiä edeltävässä menettelyssä. Kantajien mukaan tämän menettelyn jälkeen ei ollut enää jäljellä sellaisia epäilyjä, joita komission olisi pitänyt selvittää SEUT 108 artiklan 2 kohdan ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999 (¹) 4 artiklan 4 kohdan mukaisessa menettelyssä.

2. Toinen kanneperuste: SEUT 108 artiklan 1 kohdan rikkominen ja oikeusvarmuuden periaatteen loukkaaminen

- Tässä kohtaa kantajat väittävät, että soveltamalla asetuksen N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdassa säädettyä uusille tuille tarkoitettua menettelyä asetuksen N:o 659/1999 17–19 artiklassa säädetyn voimassa oleville tuille tarkoitetun menettelyn sijasta tarkistaakseen alustavan arvionsa, jonka mukaan EEG:ssä säädetään tuesta, komissio ei ole noudattanut SEUT 108 artiklan 1 kohtaa eikä oikeusvarmuuden periaatetta. Tältä osin kantajat esittävät erityisesti, että 22.5.2002 annetulla päätöksellä komissio ei luokitellut vuoden 2000 EEG:tä SEUT 107 artiklan 1 kohdan tarkoittamaksi tueksi, koska siinä ei säädetty valtion varojen siirrosta. Verrattuna 22.5.2002 annettuun komission päätökseen muutokset vuoden 2000 EEG:n ja vuoden 2012 EEG:n välillä eivät olleet olennaisia. Komissio olisi näin ollen voinut vedota komission muuttuneeseen oikeudelliseen tulkintaan SEUT 108 artiklan 1 kohdan mukaisessa menettelyssä aiheuttamatta kantajille kustannuksia.

3. Kolmas kanneperuste: perusoikeuskirjan 41 artiklan rikkominen ja loukkaus, joka kohdistuu oikeuteen tulla kuulluksi

- Lisäksi kantajat väittävät, että vastaaja on antanut riidanalaisen päätöksen antamatta kantajille ensin mahdollisuutta ottaa siihen kantaa.

(¹) Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22.3.1999 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 (EYVL L 83, s. 1).

Kanne 30.4.2014 – Sabic Polyolefine v. komissio

(Asia T-279/14)

(2014/C 223/35)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: Sabic Polyolefine GmbH (Gelsenkirchen, Saksa) (edustajat: asianajajat C. Arhold, N. Wimmer, F. Wesche, L. Petersen ja T. Woltering)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

- kumoamaan 18.12.2013 annetun Euroopan komission päätöksen muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta asiassa valtioneuvoston SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) – Uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tukeminen ja uusiutuvan energian käyttöä tukevan lisämaksun alentaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta
- velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa neljään kanneperusteeseen.

1. Ensimmäinen kanneperuste: SEUT 107 artiklan 1 kohdan ja SEUT 108 artiklan rikkominen erityisen tasausjärjestelyn virheellisen luokittelun perusteella

- Kantaja väittää, että tutkintamenettelyn aloittamisesta annettu päätös rikkoo SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, SEUT 108 artiklaa ja Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun asetuksen (EY) N:o 659/1999 (¹) 13 artiklan 1 kohtaa, koska uusiutuvan energian ensisijaisuudesta annetussa laissa (Gesetz für den Vorrang erneuerbarer Energien, jäljempänä EEG) säädettyt EEG-lisämaksut eivät olleet valtion varoista myönnettyjä tukia eikä EEG-lisämaksujen rajoittaminen paljon energiaa käyttävien yritysten osalta merkinnyt luopumista valtion varoista.